

Galeries de Barcelona Inauguracions recents

'DelicARTessen' mostra 400 obres del millor art actual

La 15a edició té 89 creadors internacionals

GALERIA ESTHER MONTORIOL

Help (2016), pintura de Xevi Solà que mostra un Van Gogh desorellat però tranquil

JUAN BUFILL
Barcelona

Cada any em quedo impressionat per la gran exposició d'art actual en petit i mitjà format que presenta Esther Montoriol amb el títol *DelicARTessen*. L'edició número 15 inclou més obres i més artistes que mai, i això és més que molt. La galeria ha xifrat el nombre d'artistes participants aquest any en 89 i el nombre d'obres s'acosta a les 400 peces. El que resulta impressionant de l'edició actual d'aquesta mostra anual no és la quantitat per si mateixa, sinó que, amb aquesta quantitat d'obres i artistes, la gran majoria siguin interessants i un gran nombre d'elles siguin extraordinàries i suggestives.

Una altra cosa que s'agraeix és que a cada edició s'incorporin artistes nous, residents a Catalunya o en altres països. I encara que siguin noms desconeguts al mercat internacional i local, de vegades són molt bons i, amb sort, arriben a tenir un èxit merescut uns mesos o uns anys després.

Per exemple, un dels artistes que vaig destacar en la meua crònica de l'edició passada –el llavors molt desconegut Jacques Flechemüller, que vaig comparar amb Gary Panter i Bob Zoell–, resulta que un any després exposa en una important galeria de Los Angeles i ven les seves pintures a preus molt superiors als que un any abans tenien les seves obres a *DelicARTessen*. I no és que fos jove, precisament: Flechemu-

ller és un artista emergent i clarament jove d'esperit, però bastant gran segons el calendari.

Un dels pintors que criden l'atenció en aquesta edició és Xevi Solà. L'any passat ja al·ludia a Vincent Van Gogh en una obra protagonitzada per un *marine*, però aquesta vegada la referència és molt directa i justament el retrata amb l'orella acabada de tallar i el pit ensangonat, passejant pel camp i fumant en pipa amb aparent serenitat. Però més aviat no hi ha serenitat, en aquest personatge, ja que –a part que no hi hauria cap raó perquè n'hi hagués– el quadre es diu *Help*.

Un altre quadre molt bo de Xevi Solà és *Blue on blue*, un retrat d'un policia amb uns llavis pintats que donen la nota vermella, gamberra i gai en un context en què predominen diferents tons de blau. I per allà a prop hi ha penjat un retrat de noia magra anomenat *Fake Modigliani*.

Sembla mentida que cap d'aquestes formidables pintures no assoleixi els mil euros de preu. L'única explicació és que el mercat barceloní és excepcional, per desgràcia. Barcelona és una fàbrica excel·lent d'obres artístiques que no troben el seu mercat. Em pregunto si realment es podria buscar aquest mercat en altres llocs més llunyans, actius i atents.

Les pintures i dibuixos de Marcos Palazzi representen, per la seva banda, un cas semblant al de Solà. Són igualment precises, metarealistes, atrevi-

des i vitals. La diferència és que no hi ha pinzellada expressionista, ni tampoc tocs en clau gai, ara per ara. El que sí que tenen les obres recents de Palazzi és virtuosisme i sentit de l'humor. *Territorio Pacheco* sembla una instantània pictòrica d'una possible pel·lícula dels germans Coen filmada al Camp de Tarragona o a Almeria, mentre que *Aparición en el Soho* és un dibuix que podria evocar el cinema de Jim Jarmusch, encara que amb rars detalls d'art sacre aplicats a allò més quotidià. A *Ennui* el mateix Palazzi s'autoretrata dormint en una sala plena de pintures antigues. En aquesta sala representada, el retrat d'un gos té un marc daurat tan ostentós com els retrats vuitcentistes de la gent que ens sembla presumptament respectable. Menys que aquell gos, diria Palazzi.

Hi ha molts artistes i obres destacables en aquesta mostra. Entre d'altres, vull esmentar la incorporació del pintor danès Thomas Edetun, d'Aleksandra Kopff, del còmic i la il·lustració amb obres de Fum, de Dani Ensesa, i també de la fotògrafa Espe Pons. També són notables, entre d'altres, les obres *Medium* de Cesc Riera, *Good morning, Mr. Turner*, de Jordi W. Saladrigas, *Mediterranean Assembly*, de Manel Rubiales, i altres peces de Jabí Machado, Mari Ito, Sabine Finkenauer, Silvia Hornig, Juan Escudero, Març Rabal, Paul de Reus, Leonard Beard, etcètera. *Galeria Esther Montoriol*. Diputació, 339. Fins al 28 de gener. ●

TheProject*
LIVING LIVE MUSIC

Voll-Damm 48 FESTIVAL INTERNACIONAL JAZZ BARCELONA

ANDREA MOTIS & Joan Chamorro Quartet + Perico Sambeat

16 de desembre
PALAU DE LA MÚSICA

« Presenta *Emotional Dance*, el primer treball d'una artista catalana per el prestigiós segell Impulse. Cita per la història. »

JAMES RHODES

24 de febrer de 2017
PALAU DE LA MÚSICA

« Una interpretació magistral, sensible i molt didàctica de grans clàssics com Chopin, Bach i Beethoven. »

www.jazz.barcelona

Voll-Damm | LAVANGUARDIA | Fundació de Música Ferrer-Salat | Nivell Publicitari

Seguimos creyendo que es posible

En Fundación ANESVAD llevamos más de 40 años trabajando para que la salud sea un derecho de todos los seres humanos.

Gracias al esfuerzo de las organizaciones locales y a la confianza de nuestros socios, desarrollamos proyectos en más de 19 países, porque seguimos creyendo que mejorar la vida de las personas más desfavorecidas es posible.

Hazte socio en: www.anesvad.org

www.creemosqueesposible.org
Tlf: 902 11 88 00

ANESVAD
Seguimos creyendo que es posible